

GÖTEBORGS UNIVERSITET

Det här verket har digitaliserats i ett samarbete mellan Litteraturbanken och universitetsbiblioteken i Göteborg, Lund, Umeå och Uppsala.

Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den tolkade texten kan innehålla fel.

Därför bör du visuellt jämföra den tolkade texten med de scannade bilderna för att avgöra vad som är riktigt.

Om du anser dig ha upphovsrätt till detta material, ber vi dig vänligen kontakta Göteborgs universitetsbibliotek.

The digitisation of this work is a collaboration between The Literature Bank and the university libraries in Gothenburg, Lund, Umeå and Uppsala.

All printed text is OCR processed into machine readable text. This means that you can search the document and copy its text. Older documents with print in poor condition can be hard to process and may contain errors. Compare the interpreted text visually to the scanned image to determine what is correct.

If you believe you own the copyright to this work, please contact the Gothenburg University Library.

GÖTEBORGS
UNIVERSITET

LUNDS
UNIVERSITET

UPPSALA
UNIVERSITET

(No.) Litt.
Sv.

"SUNNERBOITEN"
NYKTERHETS-POEM

AF

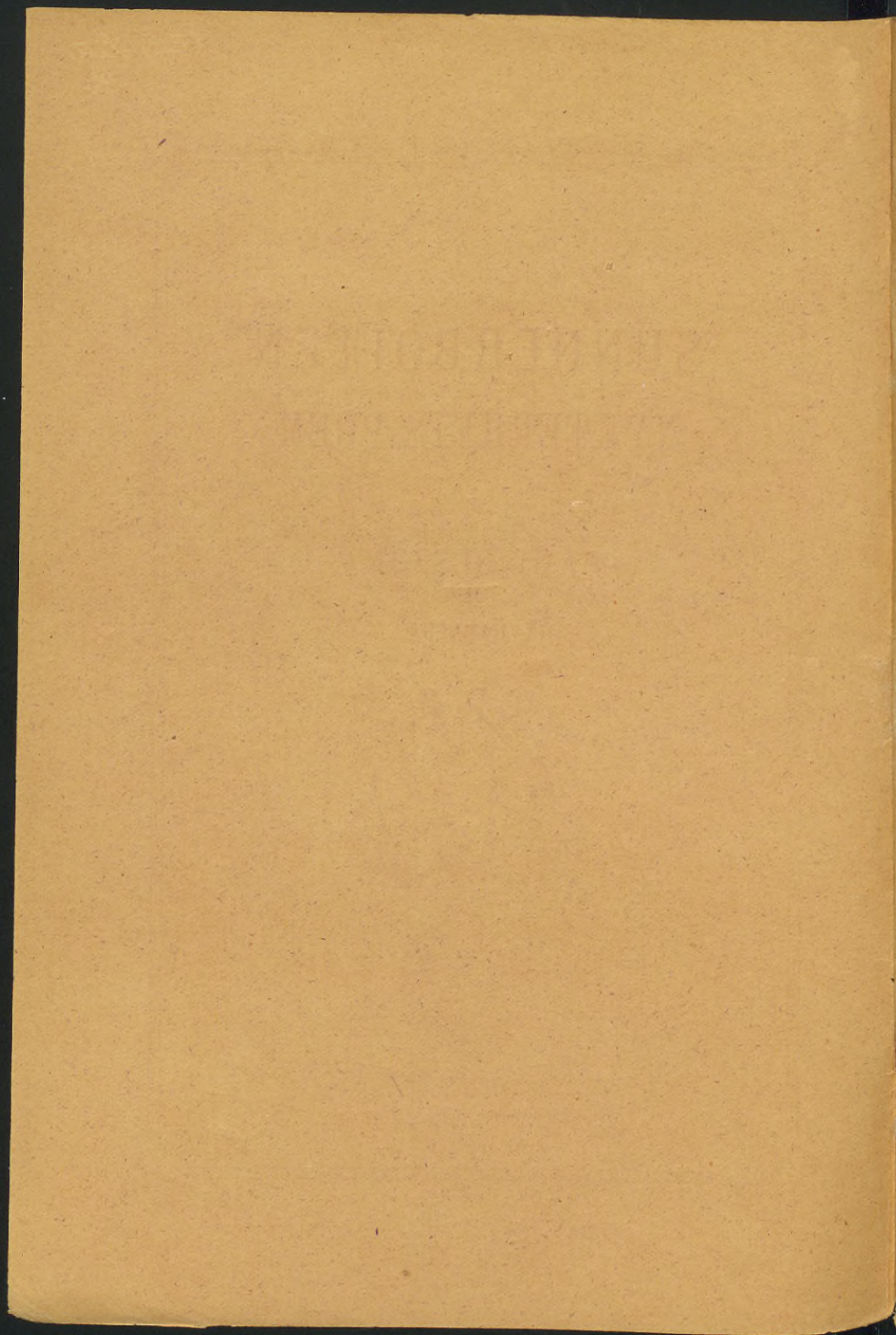
PAUL OLSSON.

HÅ, HÄMNEDA.

OSCAR LINDSTRÖMS FÖRLAG,
1888.

"SUNNERBOITEN"

NYKTERHETS-POEM

AF

PAUL OLSSON,

HÅ, HAMNEDA.

OSCAR LINDSTRÖMS FÖRLAG,
1888.

*9.41
29

Wexiö 1888,
tryckt på beställning å Smålandspostens boktryckeri.

N:o 1.

Gud främje nykterheten så
Att den må större framgång få,
En tjenlig jordmån alltid finna
Och ständigt nya segrar vinna.
Det är vår önskan och vi tro
Att så skall ske i Sunnerbo.

Gud Fader gif välsignelse
At våra händers arbete!
Låt åkermannen gröda få
Och lär du honom att förstå
Sitt jordbruk sköta i frid och ro
Förnöjd och glad i Sunnerbo.

Gif oss, o Gud, en helsa god,
Påminn oss om det dyra blod,
Du låtit för oss rinna,
Der själen kraft kan finna.
Ack håll oss ständigt i sann tro
Och var med oss i Sunnerbo.

O, herre, sköt vår riksdag så
Att alla ärenden der få
Ledsagas af din starka hand.
Ack, låt vårt kära fosterland
Förenas om ett hopp, en tro,
En Gud och far för Sunnerbo.

Välsigna ock vår konung så,
Låt honom nåd af nåde få
Ett kraftigt stöd oss gifva,

Att nykterhet må blifva
 Mer allmänt här, att rusdrycksflo'
 Ej rinna må i Sunnerbo.

Men först och sist gif själen spis,
 Gör hvarje menska from och vis
 Och lär oss alla rätt förstå
 Befrämja nykterheten så
 Att vi ej blott för lust och ro
 Församlas uti Sunnerbo.

N:o 2.

I dag jag helsar eder
 Som värdig sekreter
 Och vänligt derom beder
 Att frågor ni afger;
 Dem jag till protokoll förer;
 Jag vill så godt jag kan
 I allt hvad saken rörer
 Uppfattning afge sann.

Så ställ nu blott upp fråga,
 Som oss upplysa kan,
 Hur bäst vi kunna tåga
 Mot Bacchus, så att han
 Till flykten måste taga,
 Från jorden bli utvist,
 Att han ej må bedraga
 Vårt folk med all sin list.

Uppställ nu raskt en fråga,
 Som honom bryta kan;
 Vår fiende tycks våga
 Snart trotsa hvarje man.
 Vi honom må förära
 En riktigt god ranson

Af sanning, som förfära
Skall rusets hela zon.

Ack, låt oss, syskon kära,
Nu blifva såsom ett,
Vi Bacchus vilja lära
Att hans spetsfundighet
Den bjuda vi nu spetsen
Han måste vända blad
Med hela syskonkretsen;
Vi storma snart hans stad.

Kom nu med sådan en motion
Som en Thermanius,
Ty han ej gifvit har pardon;
Han utan minsta krus
För riksdagen framlägger
Att den uti en skrift
Till majestätet säger:
"Tag bort det usla gift!"

En sådan man vi ära:
Han är en menn'skovän.
Till honom vi frambära
Ett hjertligt tack igen.
Må hans motion högt klinga
Uti hvart ockrarbröst
Och det för alltid tvinga
Att lägga ned sin röst!

Ack, att det vore många,
Som likt Thermanius
Borttoge rusdrycksånga,
Som skymmer bort allt ljus,
Som skaparen oss gifvit
Till att begagna så
Att tillse om *hän* skrifvit,
Att gift vi bruka få.

Haf derför tack, vår käre
 Och ädle fabrikör!
 Din yrkan vi begäre
 Må vinna fullt gehör;
 Ty den är skön och härlig,
 Framburen af en man.
 Hans talan den är ärlig;
 Guds ord påpekar han.

Och åter har motionen
 Af Nyström burits fram;
 Att brännevinspatronen
 Snart bringas skall på skam;
 I detta år, det sista
 Han fullt regera får
 Och på indragningslista
 Bortgå om tjugo år.

Så der vi böra klämma
 Den store rusdrycksgud
 Och hans betjening skrämna
 Med strängaste förbud,
 Att rättighet ej mera
 Dem gifves till att få
 Med sprit vårt folk servera
 Att guldets flyta må.

Ja, broder, gör det bästa
 Som du förmår och kan,
 Till fördel för vår nästa
 För qvinna som för man;
 Ty den är ej Goodtemplar,
 Som intet göra vill!
 Tro inte att jag skämtar,
 Nej lyssnen nu blott till.

Det är då inte rimligt
 Att talarena nu

(Och visst ej heller hemligt)
 Få kronor tre till sju
 Blott för att vi dem höra
 En timme eller två.
 Och skjutsa dem vi böra,
 Bespisa äfven så.

Vi till vår storloge gifva
 För år en dugtig skatt.
 Den summan torde blifva
 Väl ej så liten att
 Den icke kunde räcka,
 Så talare fås fritt
 Och deras lön betäcka
 Att vi derför blef' qvitt.

Jag än med några toner
 Framföra vill mitt tal. —
 Tänk, våra konstitutioner
 Och äfven ritual,
 Protokollsbok och matrikel
 Inskrifts-konstitution,
 På allt förtjenas jemväl! —
 Det måste bli reson.

Jag ännu mycket mera
 Allt här uppräknat kan,
 Vi charter requirera
 Klareringskort, blå bann,
 Sångböcker med nothäften,
 Storlogeförhandlingen. —
 Och alla de geschäften
 Betalas bra min vän.

Derför se upp i ledet
 Ty spara vi nog få
 Så att båd' debet, kredit
 Att de jemt upp må gå.

Med löner vi ej vinna
 Vår sköna ädla sak;
 Det må vi väl besinna,
 Ty då går Bacchus rak.

De syskon, som arbeta
 Dem lön vi vilja ge;
 Men vi må också veta
 Och det med rent beske'
 Att spara ni nog kunde
 På lönen och afslå,
 Och lefva som en bonde
 Ty husmanskost vi få.

Att denna kost beskrifva
 Behöfs ej vara slug
 Det torde visst ej blifva
 Den ringaste humbug.
 Vi låta det dock vara
 Ty knota vi ej få,
 Så länge brödet bara
 Vi kunna oss bestå.

Men all den sorg och smärta
 Som Bacchus med sig för,
 Den må vi väl behjerta;
 Ty den mång' man förstör.
 Här blott ej mynt får gälla
 Det Bacchus nog förstår,
 Men vill du honom fälla
 Du kärlek öfva får.

Han kärlek ej kan tåla,
 Den blir för honom gift.
 Han blott i blod vill mäla
 Och sätta sin inskrift,
 Som lyder "Alkohålet
 Mot pengar kan du få,

Sen kan du uppå bålet
För evigt få bortgå.“

Ack, menskor, syskon alla!
I Jesu namn och blod
Vi på vår' knän nedfalla
I bön mot denna flod,
Som vill vårt folk fördränka
Och föra uti nöd,
I grafven dem nedsänka,
Ja, i en evig död.

Ett sådant slut att göra
Det har Gud aldrig tänkt.
Han vill i frid oss föra
Derför sin son han skänkt,
Som mörksens makt befalte!
“Du uti döden blif!”
Men människan tilltalte:
“Kom, du har evigt lif!”

N:o 3.

Jag önskar att äfven ni snart
Till Goodtemplar låter er inskrifva
Besinna vår ordens framfart,
Vill snart nog gud Bacchus fördrifva,
Och då är det säkert och visst
Att på rusdrycker, här blifver brist.

Men kanske ni yttrar som så:
“En sådan han tror väl, kan tänka,
Att jag inte sjelf kan förstå
Att ej mig i bränvinet dränka.
Jag dricker ju bara så smått,
Och det synes mig vara godt.“

Ack, käre, jag vill ej påstå
 Att fel hos dig själf du kan skåda,
 Men se på din nästa ändå
 Vid stunder då Bacchus får råda
 Hur han med båd' skymf och skam
 På vägen går raglande fram.

Är det väl på människosätt
 Att vi oss så här skola skicka
 Då fattar jag det väl ej rätt,
 Jag påstår att ni ej bör dricka
 Den eldsdrycken "sköna" och klara
 Må Gud derifrån Er bevara.

Jag sjunger nu endast till sist:
 Må ni af Guds ord Eder lära
 All uselhet och all den brist
 Vi alltid båd' hafva och nära.
 Jag sjunger nu endast till slut:
 Hjelp till och kör Bacchus ut!

N:o 4.

O, syskon, hållen säkert fast
 Vid löften, ni aflagt:
 Drif bort all dryckenskap och last
 Med kraft och mod och magt
 Ur landet för att frid här få
 Ifrån den nöd och sorg,
 Som hand i hand nu synas gå
 På vägar, gator, torg.

Ack, kära syskon, hållen ut
 Och fast vid orden stån,
 Vi seger vinna nog till slut
 Blott ni ej "gå ifrån."
 Vår sak är god och skall gå fram,

Om vi oss skicka så,
 Vi aldrig komma uppå skam
 Blott hurtigt fram vi gå.

Om striden än dig synes svår
 Och kampen ganska het,
 Du ändå mycket bättre mår
 Och slipper all förtret,
 Som dryckenskapen med sig för,
 All synd, all styggelse,
 Som kropp och själ så helt förstör,
 En hemsk förbannelse.

O, konung och ditt höga råd,
 Ack, blunda ej härför!
 Det vore endast rätt, ej nåd,
 Om Bacchus ni utkör,
 Se upp och tälj de brott som han
 I landet här utför
 Fast han ock fint sig skicka kan
 I viner och likör.

Ack, lyssnen dock till folkets rop,
 Som nykterhet vill ha,
 Och låt de herrar allihop,
 Som vinst af sprit blott dra,
 För uslig handel få en bom,
 Ja en som ej blef svag.
 Det vore blott en rättvis dom
 Och välbetänt så'n lag.

Vårt land en bättre ställning då
 För alltid kunde få
 Och menniskan sig skicka så
 Som skapar'n bjudt uppå.
 Förnuft, förstånd, fullkomlig sans
 Här rådde ständigt då,

Om alkohol ej mera fanns. --
Så mycket vi förstå.

Så sjunger och så qväder jag,
Som litet ju förstår;
Men nog jag sett i glada lag
Bland skälarnes "gu'tår",
Hur vänskap slutligen der bryts
Af skri och slag med blod,
Och brodervänskap der förbyts
Till riktigt röfvarmod.

Hör, Svea, nu ditt folk och land!
Till undergång du går
Förtärd utaf den djefvulsbrand
Som rusdryck heta får!
Uppres dig därför som en man
Uppå ditt forna sätt;
Ty säkert är att Bacchus han
Då måste slå reträtt.

Jag därför sjunger än en sång
För mina syskon här,
Må nykterheten få framgång
Så vidt som verlden är,
Och vi alltfort påskynda må
Med allvar och med flit
Att riktigt guden Bacchus klå
Och krögarna och Smith.

N:o 5.

Var nu välkommen hit
För att höra en bit
Utaf Goodtemplarordens föredrag.
Om det lämpar sig så

Smaka då deruppå,
Ty jag önskar det vore till behag.

För jag kan inte tro
Att du är i oro
Att Goodtemplarne snart draga svärd;
Men vi arbeta på,
Må du tro och förstå,
Att om möjligt snart få dig snärd.

I vår orden förstås,
Der en tjänst kan ernås
För hvarenda Goodtemplarevän:
Ty här skildnad ej görs --
Ingen påstå det törs --
Vi upptaga båd' qvinnor och män.

Och vi säga oss fri'
Ifrån frimureri
Ty frimurarn är ej absolutist
Ty han laddar sin kanon
Och regerar på sin tron
Som en riktig artillerist.

Äfven är det förvist
Att han ej är antikrist
Ty i Goodtempleriet finns icke han,
Det du nog kan förstå,
Då som vilkor vi må,
Tro på Gud som vår frälsareman.

Och blindbock vi få
Uppå bibeln ej stå,
Då till Goodtemplare vi skrivas in;
Ty så dåraktig är
Ej vår ordnade här
Att den sådant kan få i sitt sinn'.

Ej heller sträfva vi på
 För att magt, välde få,
 Ty Goodtemplarens sträfvan den är
 Nykterhetens framgång
 Att den må gifva genklang
 Hos hvarenda medborgare här.

Tänk, din broder ändå
 Som syns raglande gå
 Utaf rusdryck han helt sig förstör!
 Tycks dig det vara godt,
 Kan du skratta deråt,
 Om han sjelf och till sist sig förgör?

O, förskräckliga hån,
 Be Gud bevara dig derifrån
 Skämta aldrig med synd, ty den är
 Ett förfärande gift
 Som i tal och i skrift
 Vi ej nog kunna varna för här.

Tag om din broder vård
 Och ingå i vår ord'
 Äfven du som ej drinkare är.
 Af ditt exempel då
 Kan den lärdomen få
 Att vara nykter det godt med sig bär.

Om det är ej andligt nog
 Dock väl bättre än en krog,
 Som blott nöd och elände inför
 Utaf alla slags brott
 Uti stort och i smått,
 Som i ruset man djerft nu utför.

Men den hemlighet sen?
 Ack, ja, dyre, käre vän
 Det är sant vår orden så'n har;

Men den kan du ju få,
 Kosta blott deruppå
 För så visst du en krona har kvar.

Ty annars hända väl kan
 Att herr Bacchus är man,
 Om till Goodtemplar du ej ingår,
 Att förtjusa dig så
 För att kronorna få
 Han dig önskar ett snuskiigt gu'tår.

Usch! Så bort med allt skral
 Hela Bacchus med sitt prål,
 Är hvar Goodtemplars önskan och lust,
 Ty Bacchus tager så snått
 Allt båd' timligt och godt
 Utaf jordens gröda och must.

Men eder halsduk då?
 Åh, den taga vi på
 För att riktiga Goodtemplar bli
 Och tar du deraf anstöt
 Är du riktigt ett nöt,
 Som kan aldrig Goodtemplare bli!

Men du vet inte hvad
 Om du ej passerat grad
 Goodtemplarorden i sitt sköte innebär?
 Kanske tänker du att
 Vi påtaga blyhatt,
 Då man framsteg i vår orden göra plär.

“Jag är nykter ändå
 Och behöfver ej ingå
 Till Goodtemplarne för att lära det.”
 Detta kan väl vara sant,
 Men kanhända ej bastant;
 Vi exempel derpå hafva sett.

"Men jag hörde härom da'n
 Att ni har en kaplan
 Ut i Goodtemplarlogerne också?"
 Ja, det hafva vi visst
 Här på prest ej blir brist
 Och hans lära den kan vi förstå.

Jag kan upplysa då,
 Vi har äfven vakter två
 Ut i Goodtemplarlogen "Sunnerbo",
 Att om fiende du är
 Träd oss inte förnär
 I den afsigt att störa vår ro.

Vi så vinna till sist,
 Det är säkert och visst,
 Ty, o, menniska hör nu blott på,
 Ingen näring der är,
 I den rusdryck du förtär
 Finns endast vatten när giftet tags ifrå.

Vill du då af ett gift
 Bli införd i din grift?
 Tänk härpå och till vara dig tag.
 Tag tillfället i akt!
 Vare härom nog sagdt;
 Men vi få svara härför du och jag.

N:o 6.

Ordenssyskon, vi dock böra
 Kärleksfullt tillmötesgå
 Dem vår orden vill förstöra
 För att en gång dem ock få.

Ut af nykterhetens vänner
 Finnas många i vårt land.

Då båd' qvinnor som ock männer
Räcka en gemensam hand.

Kära vänner, vi påminna,
Sträfven varmt för nykterhet,
Att ni må det mål upphinna,
Som oss hjuds för evighet.

Läs Guds ord, der kan ni finna,
Att de Rechabiter få
Detta sälla målet vinna
Och för Gudi alltid stå.

N:o 7.

O, tjänstemän, så sen då till
Att allting rätt tillgår,
Ha'n omsorg om den plats ni har,
Ty då blott logen får
Godt rykte om sig, blott att ni
Ert embet' akten på,
Ty derpå ligger mycken vigt,
Om framåt vi må gå.

Vår "loge-deputerade"
Han må det ordna så
Att städs' vi hafva talare
För att uppmuntran få.
Till sekreteraren han skall
För hvarje gång som han
Meddelar grad bevis atge
Att det antecknas kan.

Vår värdig öfvertemplare
Oss leder med god ton.
Han vid de frågor som vi har
Framställer proposition.

Och värdig vice templar han
 Må hafva derpå akt,
 Då vi af logen utgå vill
 Och äfven på vår vakt.

Vår förre öfvertemplare
 Han noggrant må tillse
 Att de som komma efteråt
 Rätt helsning få afge;
 Och värdig sekreterarne
 Må kunna uppgift ge
 Om räkenskaperna de har
 Att föra — alla tre.

Må värdig skattmästaren han,
 Som kassan innehar,
 Se till att kassakistan är
 Med lås i godt förvar.
 Vår värdig kaplan, han får
 Oss leda uti bön.
 Vi hoppas att han nitisk är
 Fast han har ringa lön.

Och värdig marskalkarne de
 Hvar kandidat inför',
 Som uti logen vill ingå;
 Men först dem dock förhör.
 Och värdig vakterna de två
 Må neka dem ingå,
 Som ej afgifva lösen rätt.
 Blott rapportera då!

Må bröder, systrar fasta stå
 I nykterhetens led.
 Emot all rusdryck kämpa nu;
 Den är en hednased
 Som bland vårt folk ej bör stå kvar.
 Vi vilja hafva ljus;

Och därför ropa vi nu högt
Bort, bort med alla rus!

N:o 8.

Välkommen jag önskar hvar gäst
Till denna vår logefest,
Som vi i vårt syskonlag
Fire "Sunnerbo" årshögstidsdag;
Uti kärlek, hopp och tro
Att nykterhet råder i Sunnerbo.*)

Må "*Ljunga Förhoppning*" bestå
Och "*Hemfriden*" äfven liksom
"*Finnveden*" och logerna alla
Vid hvad namn man än mänd' dem kalla,
Gemensamt uppbygga sin tro
I likhet med Sunnerbo.

Må vår granne "*Mensklighetens väl*"
Arbeta med kropp och med själ
Vi vilja varmt honom biträda
Och alltid försöka att rädda
Från dryckenskap hvar Hamnedabo
I mensklighetens namn i Sunnerbo.

Må storlogen noggrant tillse
Att logerna rätt sig bete,
Och ej må de träta och kifva,
Ty detta kan saken ej lifva,
Men arbeta i kärlek och tro
Det önska vi i Sunnerbo.

Och om en lifassurans vi kunde få
Den voro visst nyttig ändå,

---

*) Logen Sunnerbo.

Blott vi med kontrollen så laga
 Att fiskar ej kassan kan taga,
 Ty Skandia de märkt med sin klo,
 Det har ni väl hört i Sunnerbo.

Att svordom vi bruka ej må,
 Det lär oss Guds ord att förstå,
 Ty låtom allt svärjande fara
 Och hållom vid sanningen bara
 Att sanning i kärlek och tro
 Må frodas i Sunnerbo.

Och kortspel ni öfva ej bör;
 Det aldrig kan vinna gehör.
 Nej hvarken för systrar ell' bröder,
 Ty dermed ni blott er föröder!
 Ack, hindra slikt frö från att gro:
 Det passar ej i Sunnerbo.

Om riksdagens gubbar nu blott
 Till betraktelse toge den lott,
 Som drinkaren alltid får draga.
 All omsorg om sprit *de* må taga!
 Att den blir förintad vi tro
 Då genast i Sunnerbo.

Derför gubbar hören nu på
 Att rätt ni oss tilldela må,
 Ty rättvist kan detta ej vara
 Att drinkaren ensam må svara
 För hela den dryckenskapsflo'
 Som råder utom Sunnerbo.

Vi önska ni ställde det så,
 Att dam för den flod vi kan få
 Och slippa de krögarenästen
 Som uti vårt land tagit fästen

Till skada för allas vår ro
Ja, äfven i Sunnerbo.

Så tagen nu raskt Ert beslut!
Drif Bachus, förderfvaren, ut
Ur landet, ja, om möjligt ur verden,
Vi önska honom lycka på färden!
Då skadar oss mer ej hans klo,
Ty den räcker ej till Sunnerbo.

Om ni vår uppmaning försmå,
Ni kunna ej mer er rentvå,
Ty komme det blod öfver eder,
Som dryckenskapsdjefvul'n bereder.
Det vi dock ej önska, ej tro
I vårt oskyldiga Sunnerbo.

Om spannemålstullar man får,
Så inte tror jag de förmår
Upphjelpa den nöd och den fara,
Som rider oss liksom en mara
Och för med sig en ständig oro
Här nere i Sunnerbo.

Vår gröda förvissnad nu står,
Ur ögat frampressas mång tår.
Vår Herre han sörjer för tullen
Och växten förvissnar i mullen.
Protektionisternas ifriga tro
Den tystnar, alltnog, i Sunnerbo.

Så fatten nu visa beslut,
Som på sanning och kärlek gå ut,
Att de må välsignelse röna
Och landet med frukten bekröna
De lagar ni stifta, måntro,
De kännas i Sunnerbo.

Men vi vänta nu också derpå
 Att ni med en paragraf må
 I bränvinslagen den sköna
 De bränvinsbrännare belöna
 Som bäst kunna stjåla i ro
 Jag hade när sagt i Sunnerbo.

Men troligtvis ni resonera så här:
 Den der en goodtemplare är,
 Som ej kan förstå och begripa
 Att tjufvar och skälmar vi knipa
 Med lagen, ty den han är go'
 Ja, äfven i Sunnerbo.

Men ändå en sak jag omber
 Sätt skatter och räntorna ner,
 Ty uti den kris som pågår
 Vi bönder snart mer ej förmår.
 Att träla, slita och gno
 Det hjälper ej nu i Sunnerbo.

Må Elbe den ångaren skön
 Erhålla sin rättvisa lön,
 Och hela den härlige Smithen,
 Som är så frikostig med spriten,
 I stackars Hamburgare må tro
 Vi har det då bättre i Sunnerbo.

Att den store människovän
 Tager nog sina slantar igen,
 De han åt arbetarne gifva
 För det hans handtering de lifva,
 Usch hans smörja och gyckelspelskro,
 Den tål vi ej i Sunnerbo.

Kung Bacchus på tunnan vill väl
 Åt hvarenda en människosjäl,
 Som sig rustar i flor och i dimma

Och riktigt i spriten kan simma.
 Det tycks man alltmer kunna tro
 Härnere i Sunnerbo.

Ack, syskon, det tål tänka på
 Om nånsin en så'n vi kan klå;
 Men tänk om den Smithen på färden
 I hast "smets" sju mil utom världen,
 Ty der kan ej pepparen gro,
 Det tro vi i Sunnerbo.

Ack, syskon, så hören nu på,
 Kanhända det skickar sig så
 Att Smithen och smörjan den tryter,
 Fast björnen han brummar och ryter
 Och visar sig som ett djur — L. O.!
 Förstår ni det i Sunnerbo?

Och bränvinsskatten han då
 Kan ju subtraheras ifrå'
 Och slippa att ha filialer
 I fångelser och hospitaler,
 Men blifva till nytta med ro
 I trefliga Sunnerbo.

Med förtröstan på Gud vi framgå,
 Tro säkert att Bacchus skall få
 Dödsknäcken och aldrig mer kunna
 Sig rusta i glas och i tunna.
 Ej heller med prälände kro'
 Till slut här i Sunnerbo.

Och krögarna tvinga vi då,
 De må sin handtering afstå,
 När Bacchus har dragit sin färde.
 Tänk, då har ej krögarn mer värde!
 Så här att tänka och tro
 Det gör vi i Sunnerbo.

Och måttlighetssuparen se'n
 Har blifvit goodtemplarnes vän
 Och detta dock utan att veta
 Det han skall goodtemplare heta,
 Men säkert han detta får tro
 Då Bacchus rest från Sunnerbo.

Men drinkaren, stackaren, den
 Han sörjer sin förlorade vän
 Och suckar, klagar och qvider,
 Ty han känner bäst hvar det svider,
 Men kommer dock äfven i ro
 Till slut i Sunnerbo.

Men syskon, så stå ni blott fast.
 Låt bli nu att taga nå'n rast
 Jag menar från orden till glaset,
 Ty sjelf ni få betala kalaset.
 Och det kan bli dyrt må ni tro,
 Förblif därför kvar i Sunnerbo.

Och visen en fast karakter,
 Låt ingen bedraga er mer,
 Ej heller må ni uppenbara
 Vår lösen ell' hvad det månd' vara,
 Som särskildt vi eder förtro
 I vår loge Sunnerbo.

Och så der lite smått och godt,
 Som jag nu i korthet har fått
 Med penna på papper nedskrifva
 Men ej för att till gyckel det drifva;
 Men smaka derpå! Var så go'
 Det skrifves från Sunnerbo.

Jag äfven nu upplysa kan
 Goodtemplar jag är och landtman
 Och exekutionsbetjent varit

I staden Lund der jag äfven erfarit
 En rusdrycksförbannelseflo'
 Som räcker hit upp till Sunnerbo.

N:o 9.

Hur skall man kunna sjunga
 Alla till behag och smak?
 Ej förmår väl dödlig tunga
 Att utföra denna sak.
 Vill man sanningen påpeka,
 Då är man högst oförskämd;
 Vill man blott endast gyckla, leka,
 Då är man ej kristligt stämd.

Så man dömes och fördömes
 Utaf afvundsjukan svär,
 Denna källa ej uttömmes
 Om det ock blir torra år.
 Hon blir nog uti vårt hjerta
 Anda till vår lefnads slut
 Och för med sig giftig smärta
 Som i pilar slungas ut.

Nykterhet vi här må fränja,
 Detta är vårt höga mål,
 Men vår fiende att tänja
 Kan ej ske med ytligt prål,
 Ty här fordras vaksamt öga
 Och en kärlek, sänd af Gud.
 Lyd blott vinken från det höga,
 Håll dig till Guds ord och bud!

Nyktra till i *alla* delar!
 Arbetet då går med fart
 Och ditt mål du ej förfelar,
 Om det ock ej vinnas så snart.

Framåt må vi ändå sträfva
 För att seger få till slut
 Och vår strid vi vill upphäfva
 När vårt folk är absolut.

N:o 10.

God afton, syskon, nu vi åter
 Församlas för att talas vid
 Om rusdrycksfurstarnes grannlåter
 Som bjudas folk i denna tid,
 Då spritens änga väldigt frustar
 Och rusdrycksfursten argt sig rustar
 Att uti rusdrycksflodens haf
 Tillreda människornas graf.

Ack, syskon, låt oss nu så laga
 Att de ej få oss i sitt nät,
 De vilja säkert sammandraga
 En här att trampa lastens fjät,
 Der brott i alla slags façoner
 Begås af djefvulska demoner.
 I rusdryck har de sin station,
 En blodig flagga på sin tron.

Den flaggan länge nog har prunkat
 Till mensklighetens skada blott,
 Inunder den ha ständigt lunkat
 De ockrare som bäst förstått
 Att samvetslagen underkufva
 Och endast på sin guldhög rufva,
 Med målet att föröka den,
 Sitt hjertas skatt och bäste vän.

Den handeln är i verkligheten
 Ett brott af allra gröfsta slag,
 Ty der du endast högst förmäten

Dig vältrar fram i livets dag
 Bland memiskorna till figuren
 Du räknas dock till kreaturen,
 Du vill ock draga alla dit
 Som du kan få uti din sprit.

Och under djuren sig förnedrar
 Bland drinkarena en och hvar,
 Dock kan väl hända man dem hedrar
 Med ordnar, band och stjernor rar',
 En skänk ifrån den höga tronen
 För det de tillstålt fattighjonen
 Och all den myckna nöd och sorg
 Som spelas upp från rusdrycksborg.

Och orsaken till allt elände
 Tillskrifva vi den rusdrycken.
 Och ve åt honom som den sände
 Och äfven dem som hylla den!
 Tag giftet bort, låt det ej mera
 Bland menniskorne fritt passera
 Det är ett här af sjelfva hin,
 Som drager folket i ruin.

Må Svea nu ej längre sucka
 Inunder rusets tunga ok,
 Sätt snart för floden säker lucka,
 Må ingen nappa på den krok,
 Som tillställts genom menskofunder,
 En afgud och ett stort vidunder
 Som vi må störta från dess tron
 Och aldrig, aldrig ge pardon.

N:o 11.

Fiende:

Jag vill ej goodtemplar blifva,
 Ej märke bära på.

I orden mig ej inskrifva!
 Jag vill bestämdt påstå
 Till slut det ej godt med sig för.
 Slikt hemlighetsparti
 All frid blott i landet förstör,
 Förderfvar allt geni.

Vän:

Ack, käre, du får gerna gå
 Ditt märke vi ej taga på
 Vi kunna i kopparn det läsa
 Och du plär ha det på din näsa
 Och den frid det förkunnar tro vi
 Förderfvar båd' dig och ditt geni.

Fiende:

Ah, jag är väl inte så dum
 Att bli goodtemplare,
 Min kassa helt säkert blef tom
 Det kan jag lätt inse.
 Och därför jag nog kan förstå
 Att intet godt det är
 Goodtemplarne arbeta på
 I hemlighet så der:

Vän:

Är du så förständig och vis
 Så blif då ej krögarens gris,
 Ty säkert han ropar blott kom,
 Så länge ej kassan är tom
 Men då han den plundrat till slut
 Han ropar då: "fyllhund härut!"

Fiende:

Ah, så galet det inte går
 Att krögaren gör så
 Ty der man endast lärdom får

Ty han har lärt förstå
 Att skicka sig här som en man
 Som mycket hört och sett,
 Derfor jag honom älska kan.
 Han är ej till förtret!

Vän:

Jag önskar att du då snart må
 All krögarens lärdom undfå,
 Innan han dig totalt förstör
 Till kropp och till själ dig förgör;
 Ty lärdomen han dig gifver
 En evig ruin för dig blifver.

Fiende:

Men hur vill du det förklara?
 Det yrke som han har
 Med lagen han kan försvara,
 Vår käre krögarfar?
 Då lagen är stiftad vorden
 Till nytta för en hvar,
 Så länge vi gå på jorden
 Tar den oss i försvar.

Vän:

Jo, vackert! Krögaren han vet
 Att i lagen förbigå det,
 Som kunde bli dig till fromma,
 Ty du fick då gå och komma
 Från krogen och ej drucken vara.
 Det vill jag för dig förklara:

Ty krögaren han ej får
 Utlemla en bränvinstår
 Till den, som syns drucken vara;
 Men söka afhjelpa all vara
 Och honom med husrum bestå

Tills han för sig sjelf kan gå.
 Jag uppmanar dig därför se till
 Att ej krögaren gör som han vill.

* * *

Och bröder och syster jag skall
 Uppfylla min pligt och mitt kall
 För krögaren den lagen uppvisa,
 Hur han skall sina gäster bespisa.
 Kanske han sin handtering då
 Snart nog skulle vilja afstå.

N:o 12.

Vi högt nu ropa:
 Uppres dig då
 Och allihopa
 Som en man stå,
 Och nycktre vara
 Att bruka få
 Det förstånd bara
 Gud bjuddt uppå.

Vi högt nu ropa:
 Hur länge skall
 En rusdrycksdjefvul
 Bereda fall,
 Vårt folk införa
 Uti all nöd
 Och dem förstöra
 Med rusdrycksflöd?

Vi högt nu ropa:
 Så skåda blott
 Allt det elände
 I stort och smått,

Som nu utföres
 Vårt land omkring
 Då det förstöres
 Af bränvinsring.

Vi högt nu ropa:
 Fly för det gift,
 Som dig bortförer
 Ut i din grift.
 Bed Gud bevara
 Båd' själ och kropp
 Från rusdrycksfara
 I tidens lopp.

Och högt vi ropa:
 Till torgs dig gif
 Der får du skåda
 Ett marknadslif
 Ty uppå gator
 Och äfven torg
 Hörs skratt af skator
 Från rusdrycksborg.

Och högt vi ropa:
 Gå vägen fram
 Der får du skåda
 Båd' synd och skam,
 På alla fyra
 De männer stå
 Som i sin yra
 I diken slå.

Och högt de ropa
 Med skrälig sång.
 På deras läppar
 Gå eder mång'
 Då vägen vida
 För smal dock är

Och nu de strida
I diken der.

Och högt de ropa:
Jag ligger här
Ack, käre hjälp mig
Min vän du är.
Jag kan ej stanna
På vägen här.
En bränvinspanna
Mitt hufvud är.

Och högt de ropa
Och krabbla på
För att försöka
Ur diket gå;
Men fötter, händer
Dem nu försmå,
Hur de sig vänder
Kan de ej gå.

Och högt de ropa
Inför vår lag
För rusdryck har ni
Visst ej behag;
Men då nu drycken
I lag bestås
Kan man ej neka:
Den muntrar oss.

Och högt de ropa:
Vi få väl ej
Den lag förskjuta
Ack nej, ack nej!
Ty härligt, härligt
Att dricka få
Om än förfärligt
Förgås vi få.

Och högt de ropa:
 Mod ha vi fått,
 Som "kröger" mot pengar
 Oss nu bestått.
 Nu må vi göra
 På hatet slut,
 Vår ovän köra
 På dörren ut.

Och högt de ropa
 Sitt ve och väl,
 Med eder många
 På lif och själ,
 Och nu det höres
 Stort skri och gräl
 Och friden störes
 Förutan skäl.

Men högt vi ropa
 Uti vårt lag,
 Vi på all rusdryck
 Gör ett beslag,
 Vi bli då fria
 Från all den tvist,
 Som nu hörs skria,
 Det är förvist.

Nu högt vi ropa
 Till rikets män:
 Upp allihopa,
 Drif Bacchus hän
 Vi må ej hafva
 En rusdrycksgud
 Att förestafva
 Oss några bud.

Och högt vi ropa
 Vi syskon all':

Man Bacchus slopa
 Och fälla skall,
 Han måste vika
 Det är förvisst. —
 Vi må predika:
 Blif absolutist!

N:o 13.

O, Herre Gud, var huld och god,
 Hjelp oss att manligt kämpa
 Emot den stora rusdrycksflod,
 Som vill allt godt neddämpa!
 Uppväck nu hvarje människosjäl
 Att de må se den fara,
 Som förestår hvar rusets träl!
 Gud hjelp oss dem bevara.

O, Jesu, du vår broder kär,
 Som hafver frälsat alle,
 Blif du vårt stöd och var oss när:
 Vår sak vi dig befalle.
 Krön den med seger och med frid,
 Ty då vårt mål vi vinna
 Och efter jordelivets strid
 En himmelsk sällhet finna.

Och Helge And, kom neder här,
 Till syskon alle, alle,
 Din sälla frid oss nu beskär,
 Gif kraft att vi ej falle!
 I striden blifve du vår tröst
 Styr ock vår hala tunga,
 Att ljuda uti nykter röst.
 Då himlen vi besjunga.

Och, bröder, systrar, gå dit upp
 Till Fadren som kan hjälpa,

Då få vi snart en nykter trupp
 Att fienden nedstjelpa.
 Guds nåd oändlig hög och stor
 Den aldrig kan uttömmas,
 Och ho som säkert derpå tror
 Skal aldrig nånsin dömas.

N:o 14.

I vår orden ingå,
 Blif absolutist!
 Du gör deruppå
 En vinst det är visst
 Då kan du bäst skåda
 Den nöd och den sorg,
 Som nu synes råda
 I koja och borg.

Du kan ej behöfva
 Det usla bränvin,
 Som kan dig bedöfva,
 Nedsöla som svin
 I smuts och elände,
 I brott och i last
 För utan all ände
 Allt fort och med hast.

Hvad är väl orsaken?
 Man höra nu får
 Att vännen och maken
 I brott nu framgår:
 Falsk vixel han drager,
 Gör svekfull affär,
 Af kassan han tager
 I anstalter här.

Ja, uti salongen,
 Den rusdryckens borg,

Der spelas upp sängen,
 Som slutar med sorg,
 I svindlande scener
 Och spelindustri
 Bland glupska hyenor
 Med hemska anskri.

De svindlar i fröjden
 Vid bälarnes rus;
 Och ifrån den höjden
 De blifva till grus,
 Från ståtliga tronen
 De falla nu ned
 Till sämsta personen
 I djupaste led.

Om rymning ej lyckas
 Och lagen blir vred,
 De snart nog inryckas
 Bland fångarnes led.
 Från fängelsesalen
 I sänja och frid
 De tänka på balen
 Från blomstrande tid.

Och makan hon ropar
 Mång' ack, månet O!
 Då hemmet man slopar,
 Bortförer dess bo.
 Utblottad på allt hon
 Nu ensam här står.
 I skräplig gestalt, hon
 Knappt tänka förmår.

På högaste tinnar
 Det nu så tillgår
 Då man ej besinnar
 Hvad rusdryck förmår.

Den kan nog omskapa,
Såväl hög som låg
I förm af en apa,
Som fins på hvar krog.

O, härliga, sköna,
Du brännevinslag,
Som vill oss belöna
Med nådigt behag
Och rusdryck servera
Mot extra kontant
Oss sedan placera
I finkan galant!

Är detta kanhända
Vårt fosterlands väl,
Att göra en ända
På kropp och på själ?
Bort med den välgerning,
Den kan vi afstå:
Ty vi få vår bergning
I landet ändå.

Men just vinstbegären
Det troligtvis är:
Den rena affären
Man håller så kär.
Om än här förloras
Mång' människolif
Och brotten förstoras
I slagsmål och kif.

Ty guldet det klingar
För ockraren skönt,
Och han sig uppsvingar
Att blifva belönt
Ordentligt för spriten
Som bär inskription:

Den kungliga Smithen
Har här fått en tron.

“Mene, mene thekel,
Af många nu skrifs
I detta vårt sekel,
Der rusdryck bedrift
Men Belzasar blundar
Och rufvar sin skatt.
Hans tid dock snart stundar
Och slutas i natt.

Så sångaren qväder
Och slutar sin ton.
Om den ock ej gläder
En enda person,
Jag sanning vill sjunga.
Ty sanning der bor
På sångarens tunga
Vak upp, dyre bror!

N:o 15.

Bröder, systrar, låt oss verka
Flitigt uppå bästa sätt
Att vår orden få förstärka
Så att alla blifva ett.

Låt ej kärleksstriden brusa
Uti häftig ton med ord,
Som likt nordanvinden susa
På vårt hjertas torra jord.

Kylog kärlek aldrig lifvar
Någon människas humör.
Det ej passar att man kifvar:
Ordens sak man då förstör.

Vi med böner må framträda
 Inför Jesu nådastol:
 Han är villig att oss gläda
 Med sin varma nådesol.

Vi i bönen oss förena,
 Framgå till vår gud och far,
 Han är villig oss betjena,
 Han stor omsorg om oss har.

Han tillropar oss och alla:
 "Kom, af nåd jag er antar!"
 Jesu blod det högt hörs skalla:
 "Kom, din själ jag frälsat har!"

Andens ljufva vindar fläktat
 Då guds ord man läsa vill!
 Intet utan dem vi mägta,
 Helga Ande, gör oss still!

Bröder, systrar, en gång kallar
 Herren Gud oss för sin dom,
 Domsbasunen väldigt skallar
 Ned till jordens djupa rum.

N:o 16.

En somnardag två männer tog
 En båt och uppå böljan drog.
 De skulle fånga fisk på krok,
 Men bränvin flödade på tok.
 I skämt och skratt och spe och hän
 De rodde ner åt Lagaån.

På böljan blå det muntert var
 Att der få taga sig en klar:
 Men fisken den tog till att fly

Den bar för fiskrarne afsky.
 Den är ej van vid rusdryckssång,
 Den går ju stilla fram sin gång.

När bränvinet slut nu tog
 I land man landsteg, ty en krog
 I närheten här nu befans,
 Och dit det bar i lustig dans.
 Då krogmor kände väl sin kund
 Hon bränvin lemnade på stund.

Då smygkrogen nu var besökt
 Och rusdrycksången var förökt
 Så styrdes båten åter ut
 För att en fiskfångst få till slut,
 Men ödet hade hållit råd
 Att hämnna detta öfverdåd.

De seglade ännu en stund
 Och så de stötte uppå grund
 Den ene fiskaren då slog
 Utöfver -- böljan honom tog.
 Då sällskapsbrodren såg hans nöd,
 Han då för honom gick i död.

Ack fasansfulla slut ändå
 Det tog för dessa själar två,
 Som rusiga från jorden kom
 I hast att en gång få sin dom,
 Den herren Jesus gifva skall,
 Då jordens folk församlas all.

N:o 17.

Se upp, se upp, att Bacchus dig ej bedraga får
 Ty han i många färger
 Skönt bjuda dig förstår.

Han lockar dig så vänligt
 I ton så mild och god:
 "Ack, käre kom blott till mig
 Att friska upp ditt mod!"

Se upp, se upp, ty krögarn,
 Till myntet kärlek har.
 Han är så mjuk och smidig
 Blott du ej kassan spar.
 Han förer tal och skålar
 I toner perlande,
 Blott endast du vill dricka
 Så länge du kan se.

Se upp, se upp, ty kroegen
 Den är en ond demon,
 Du vet ju att hans herre
 Är brännevinspatron
 Hans skylt en kopparnäsa
 På hufvud tjockt och trindt
 Hans hjerta kallt som isen
 Och hårdt som bara flint.

Se upp, se upp, var ständigt
 På vakt emot försåt,
 Att icke Bacchi skara
 Må mer bereda gråt.
 Må Svea slutligt blifva
 Från Bacchi safter fri,
 Det önska vi Goodtemplar',
 O Konung, statt oss bi.

Se upp, se upp, ty Belzebub
 Har ock en skara stor,
 Som dig i rusdryck leder
 Och fångar med sin klor.
 Du därför djerft må trottsa
 Den list han för så fin,

Da han för dig påpekar
Att Jesus ock gjort vin.

Se upp, se upp, om Jesus
Han gjorde rusigt vin,
Ej kunde fadrens kärlek
Bereda vår ruin
Då han har frälsat alla
Från syndaflo den stor,
Om vi hans ord antaga
Och äfven derpå tror.

Se upp, se upp, och lät ej
De mörkrets andar mång?
Dig från all sanning föra
Uti sin hemska sång!
Drick af den klippans vatten,
Som Moses slog uppå.
Det ger dig kraft och styrka
Att synden emotstå.

Se upp, se upp, till herren
I bön att anden få.
Sitt ord han lär dig känna
Rätt fatta och förstå.
Der stå de ord uppskrifne
Att drinkaren han skall
Guds rike aldrig ärfva,
Men ve och plågor all.

Se upp, se upp, ty Jesus
Han återkommer snart
Att oss till dom framhafva.
Då blifver uppenbart,
Hur vi har använt pundet
Som herren Gud oss gaf,
Om vi med det har verkat
Och det ej lagt i graf.

N:o 18.

I dag vi eder hälsa välkommen i vår sal
 Ty — — —*) den bjuder
 På nykterhet med tal.
 Hör älskade, god' väänner,
 Kom till vårt sällskap nu,
 Landtnän och deras hustrur,
 Patronen och hans fru!

Vi helsa alla klasser
 Välkomna i vårt lag
 Ty — — —*) förser oss
 Med nykterhetsföredrag,
 Stig fram i salen bättre
 Ack, lyssna till och hör!
 Ni unge män och flickor
 Här lärdom taga bör.

Kom till oss; ni få veta
 Mång' saker underlig'!
 Ni ej behöfven frukta
 Vi vilja ej ha krig.
 Vi vilja endast stäcka
 Den fiend' som ger rus.
 Ty han är tusenkonstig
 Den listige Bacchus!

Han uti alla väder
 Vet tjena en och hvar;
 I köld och värme alltid
 Behöfs en riktigt klar.
 Hans medicin är nyttig,
 Så länge du kan stå,
 Men om du krypa måste
 Den hjälper visst ej då.

---

*) Säg logens namn.

Det är ju ganska farligt
 Att hylla denne Gud,
 Derfor vill vi Goodtemplar
 Bereda om hans bud.
 Vi vilja dem förära
 Hvertenda apotek,
 Der han i burkar trånga
 Nög förer lagom lek.

Men för att det utföra
 Behöfs det hvar och en
 Förutom bränvinsbrännarn
 Och krögarn med Smithen.
 Ty det är icke rimligt
 Att vilja ha dem hit.
 De ha fullt upp att göra
 Att laga till sin sprit.

Den stackars bränvinsbrännarn
 Han får ej nattero,
 När som vi gå till hvila
 Får han ihärdigt gno,
 Ty spritrummet han måste
 Bevaka hvarje natt
 Och mycken sprit försnilla
 Blott för att slippa skatt.

Tänk, brännevinspatronen
 Han gör båd rätt och godt,
 Sällskapar ej med tjuftar
 Som stjåla endast smatt.
 Men gerna vill han spara
 Sin kontrollör och pung,
 Han derfor af ren kärlek
 Drar nattens möda tung.

Och om det hända skulle
 Att lagen honom stör

Han sättes ej i finkan
 Blott kommer i förhör.
 Han får en ljuflig hvila
 I sina salars prakt,
 Och den är välbehöflig
 För hvar och en nattvakt.

Han får nu tid att räkna
 Hur mycket kronan fått.
 Han har ej simpel varit
 Och stulit lite smätt,
 Sin affär han nu ordnar
 Och ställer om sitt hus.
 Sin frihet får han hafva
 Förutan minsta krus.

Men om en fattig palte
 En beta bröd blott tar,
 Han genast uti finkan
 Får komma i förvar.
 Här skilnad måste göras
 På tjuf och mästertjuf.
 Ty klorna är ej lika
 På dufva och på uf.

Ja, underlig är lagen
 Mångsidig, ofelbar,
 De arma han upptager
 Som inte ha försvar.
 Men de af guld uppbläste
 Och höge vinglare,
 Mot dem vår lag den måste
 Blott endast se på sne!

Men nu ej mera derom,
 God' vännar, vare tal! —
 Goodtemplar må ni blifva
 Så får ni en "regal".

Vår konstitution, blå bandet
 Vår lösen och signal,
 Och om ni tjenstmän blifver,
 Så få ni ritual.

Vi vilja dig då pryda
 I ordensskrudens vår,
 Och skönare den blifver
 Ju längre du framgår.
 Förty en sann goodtemplar
 Sin skrud förtjenar här.
 Han är den bättre värdig
 Än mång', som ordnar bär.

Ack, dyre, käre vänner
 Tag inte saken lätt,
 Ty Bacchus han är farlig.
 Han måste slå reträtt
 Om alla till oss ingå
 Vi fälla Bacchi dom,
 Som lyder: "apoteket
 Och laboratorium!"

Blott endast dessa platser
 Bör spriten inneha,
 Bier, viner och likörer
 Till flykten måste ta',
 Konjaken och punschbålen
 Den är och blir det bål,
 Der alla Bacchi vänner
 Uppnä sitt sista mål.

Vid dessa bålar knytes
 Brorsvänskap, så'n den är.
 Der dryftas stora frågor
 Men Belzebub småler,
 Ty han regerar bålen
 Med sina grymma klor

Till desse stolte herrar
 Han säger ock: "skål bror!"

Nu bort med usla giftet,
 Som endast dig förstör,
 Ty det din helsa tager,
 I afgrund dig bortför.
 Och rusdrycksöfverherden
 Välkomnar dig då der,
 Då han i triumf ropar:
 "Hvad skulle du nu här!"

Han dålig tröst dig gifver
 Ty det blir plågor all'
 Dem han för dig skönt målat,
 Tills han beredt ditt fall.
 Men nu han vet omtala
 Din plats, din stol, ditt rum,
 Som du i himlen hade,
 Förrän du vilse kom.

Det är en hednisk plägsed,
 Som ännu finnes kvar
 Alltifrån gudasagan
 Från Thors och Odins dar,
 Då dryckesgillen voro
 Hvar kämpes enda stöd
 För att i stridens hvimmel
 Ernå att få sin död.

Den tid för längesedan
 Tilländalupit har.
 Forntidens gudar glömda,
 Blott drycken än är kvar.
 Vi tro ej på de gudar
 Med lustiga upptåg
 Som ha ett minne lemnat
 Uti hvarenda krog.

Så lät den hedna drycken
 Med all dess ståt och prål
 För alltid hädanfara
 Drink ej en enda skål.
 Ty om du ännu skålar,
 Så vill jag säga dig:
 Du är en hedna hjelte,
 Som förer blodigt krig.

Du måste riktigt blygas,
 Som går i mörkret än,
 Då Jesus med sin gerning
 Bevisats vara den.
 Som mörkrets välde kufvat,
 Upptändt ett nådens ljus,
 Hvars sken belyser alla
 På vägen till Guds hus.

Gud har sitt ord oss gifvit
 För att der ledning få
 Att här i lifvets strider
 Ett högre mål uppnå,
 Och ingå i de salar,
 Som glimma utaf guld,
 Dem Jesus oss förvärfvat
 Då han betalt vår skuld.

N:o 19.

Kom till oss goodtemplar in
 Hjälp oss i vår strid,
 Ty vi kämpa för att få
 Uti landet frid.
 Mot all rusdryck vi framgå,
 Den vi hämnna vill,
 Käre vänner ni ock må
 Äfven hjälpa till.

I vår orden nu ingä,
 Ställ er i vårt led,
 Vi må drifva Bacchus bort
 Riktigt med besked:
 Han ej mer bedåra får
 Svea folk och land.
 Käre vänner kommen nu
 Till vårt syskonband.

Ty om blott vi många bli
 Raskare det går,
 Derfor slut er till vår trupp,
 Då ni veta får
 Hemlighet och mysteri,
 Som vår orden har.
 Käre vänner kommen blott,
 Nu ej kronan spar'!

Fatta mod och frukta ej,
 Tag blott steget ut,
 Vi vill nykterhet blott ha
 Det är vårt beslut.
 Giffet tillhör apotek,
Der det köpas kan,
 Och ej såsom nu tillgår
 Bjudas af hvar man.

Om ni älska nykterhet,
 Hvarför icke då
 Sluta eder till vår krets,
 Der ett stöd ni få?
 Ensamme ni ej förmå
 Gå mot fienden,
 Här behöfs en styrka stor!
 Kommen hvar och en.

Hvar och en, som blott vill se
 Hur den rusdryck kan

Vårt förstånd förderfva så,
 Skapa galen man.
 Alla brott han för er till,
 Fruktar ej för blod.
 Menniska, så säg ej då:
 "Drycken den är god."

Alla krogar gemensamt
 Är en hållstation,
 Der de onda andarne
 Smycka upp sin tron
 Med hvar dyrköpt menskosjäl,
 Som de vinna der. —
 Ingen som den banan rest
 Gjort en god affär.

Derför, vänner, akten Er,
 Frukten för hvar krog;
 Ty det finnes visst ändå
 Synder öfrigt nog.
 Gå på krogen tycks ännu
 Enas med god ton,
 Men det allt är endast en
 Djefvulsspekulation.

Du är dyrköpt, käre vän,
 Utaf Frälsarn god,
 Då han uppå Golgata
 Rinna lät sitt blod.
 Här ej gälde lust och lek,
 Skålar, skräl och trall:
 Jesus för oss lida fick
 Syndens marter all.

Gode Gud och Jesu kär,
 Ande stå oss bi,
 Gif var menniska den nåd
 Från allt rus bli fri!

Led oss alla på den väg
 Du, o Jesu, gått,
 Låt oss nu och evigt få
 Hvila hos dig blott.

N:o 20.

Här vi alla, unga, gamla,
 Samlas för att nederslå
 Dryckenskapen, som florerar
 Och syns grufligt djerft framgå.
 Snart i hela vida världen
 I förskräckelig gestalt
 han framrusar och förderfvar
 Och förstör oss helt totalt.

Se den gamle, som nu stapplar,
 Darrar uti hvarje lem.
 Han likväl ej synes frukta
 Taga suparne med kläm.
 Han likväl, fast kroppen skälfver,
 Sitt begär blott stilla vill
 Och med rusdryck sig bedöfva
 För att hålla kroppen still.

Ser du ynglingen så hoppfull
 Han nu lemnar hemmets härd
 För att sjelf sin bergning söka
 I en ond och farlig verld,
 Som kanhända honom drager
 In i dryckenskap och last,
 Der han öfva får all' synder
 Och till sist för brott blir fast.

Ser du ungmön, som så lifligt
 Syns sin värd tillmötesgå;
 Hon tycks ej ha minsta aning

Om hvad rusdryck kan förmå.
 Hennes unga glada sinne
 Bindes kanske, ja, hvem vet.
 Vid ett fallet rusdrycksoffer,
 Och vid sorgens tunga fjät.

Hör, du fader och du moder,
 Här din son, din dotter kan
 Ifrån rusdryck bli befriad,
 Ty Goodtemplarorden han
 Dem upptager och vill lära
 Sedlighet och gudsfruktan,
 Goda medborgare skapa
 Af båd' qvinna och af man.

Må ni inte nu afskräckas
 För den hemlighet man har,
 Kom blott till oss, vi tro säkert
 Ni sen gerna stannar kvar.
 Vi ej något lörehafva,
 Som ert samvet kränka kan:
Eder fordrar ej vår orden,
 Blott ni *löften* hålla kan.

Kommen alla, unga, gamla,
 Rik och fattig, hög och låg,
 För att med förenad styrka
 Sopa bort hvarenda krog.
 Det är ämnet för vår sträfvan,
 Att vårt folk må nyktert bli
 Och ej mera sig nedsöla
 Ut i rusdrycksslafveri.

Derför, kära bröder, systrar,
 Bedjen och arbeten så
 För att kraft och mod bekomma
 Att all rusdryck helt afstå.
 Gå med bön derom till Herren,

Han oss hjälper då förvisst.
 Der vår Gideon vi hafva,
 Som vår sak utför till sist.

Låt oss icke nu försunna
 Verka kraftigt och med flit
 För att en gång målet hinna
 Till den sak, som fört oss hit.
 Ja, vi skola den nog vinna
 Blott hvar medlem trogen står
 Uti striden vi här föra
 Om den äfven synes svår.

Ty om blott vi manligt kämpa
 Emot rusdrycksfienden,
 Vi från jorden honom drifva. —
 Då vi målet nått min vän!
 Då skall rusdryck mer ej kunna
 Göra hemska fasans brott
 Emot arma offren alla,
 Som i sina klor han fått.

Se nu upp och må det komma
 Dock till handling ifrån ord.
 Till Er pligt och mer ej tveka,
 Drif ut Bacchus från vår jord,
 Att de bragder han utförer
 Sen för alltid hvila få,
 Att all världen då allena
 Må af nyktra folk bestå.

Lef nu äfven för det rättas
 Sköna, ädla kärleksverk.
 Att din svage broder hjälpa,
 Honom i hans nöd förstärk!
 Lemna honom, om han saknar
 Bröd åt sig och barnen små,
 All den kärlek som du mägtar
 Och din ställning kan förmå.

Och det stackars arma offret,
 Som för rusdryck knäfall gör,
 Som med svindelns yrsel tjusar
 Och från brott till brott förför,
 Hjelp det rädda! Du skall finna
 Att för Gud du kämpar då.
 Mins din fallne broders smälek
 Är med rätta din också.

Återför dem från den afgrund,
 Som de skynda mot alltfört,
 Räck dem handen, använd faran,
 Det är ädelt, skönt och stort.
 För dem till Goodtemplarorden,
 Som dem villigt tager upp.
 Uti syskonringen sedan
 Bilda vi en nykter trupp.

Ack, om alla ville blifva
 Absoluta nyktra, då
 Skulle vi visst riktigt kunna
 Krogens dörrar igenslå.
 Krögaren då säkert finge
 Succi svältkur genomgå,
 Och om han strök med på kuren
 Gjorde litet det också.

Derför låt oss rösten höja
 Mot den fiende här går,
 Vi oss ej tillfreds må gifva
 Förän Bacchus är på bår.
 Hans betjening då förvisso
 Drager omsorg om hans graf
 Der de sen för alltid måste
 Stå som vakt med hvar sin staf.

Ack så roligt sen det vore
 Då vi vunnit en god sak.

Som för med sig ro och trefnad
 Uti stugå och gemak.
 Och de barn, som vi uppfostra
 Finge sen ej veta af
 Bacchi vakter, ty helt säkert
 De i sorg då redt sin graf.

Sen jag sjunger blott af glädje!
 Jag avslutar nu min sång,
 Vill om det sig göra låter
 Återkomma än en gång
 I den kära syskonkretsen
 Att ert sällskap njuta få,
 Lefve — — —*);
 Tro, hopp och kärlek der bestå!

N:o 21.

God dag, käre broder och vän,
 Så roligt att dig nu få råka!
 Det är minsann bra längese'n
 Som vi med hvarann' fingo språka.
 Ack hör du kanhända du har
 Tolf öre att låna mig blott,
 Sen vi uppå krogen intar
 Två supar, som göra oss godt.

Så vilja vi samtala om
 Vårt fosterlands välgång och ära
 Ty sedan det nykteri kom,
 Som drifver en hemlighetslära.
 Den ingen begripa rätt kan
 Som är en samm fosterlandsvän.
 De bära båd' tecken och band. --
 Men kom du, vi supar väl än?

---

*) Säg logens och församlingens namn

Du broder såväl som ock jag
 Vi ha visst ej rusdrycksbegär,
 Vi vilja blott följa den lag,
 Som nådigt upprättad ju är.
 Vår böjelse, ja vår natur
 Den vill helst kernmjölk blott ha:
 Ack, broder här kommer en skur
 Vi gå nu att suparne ta.

Vi dricka i glädje och frid.
 Vårt samvet' förblifver i ro,
 Vi glömma båd sorger och strid
 På krögarns förträffliga kro'.
 Ty der finnes lif uti spel
 Och hyggeligt sällskap vi få,
 Uppassning erhålles jemväl. —
 Hit fröken, med suparne två!

Ja, det va' då roligt ändå
 Att jag nu fick träffa dig här.
 Tänk, absolutister påstå
 Att rusdrycken giftiger är!
 De vilja med trug och med pock
 Vårt folk så der skamligt bedra.
 Här kommer nu en stor flock;
 Fort broder nu supar blott ta.

Nu ska vi oss hålla i skick.
 Vi dricka ej mer än vi tål'
 Och tecknet derpå är ett nick
 Med hufvudet neråt vår bål.
 Och arm uti arm se'n vi gå,
 Vi söka om möjligt stå fast.
 Hör, broder, nu skall du bestå!
 Fort, skynda, vi supa nu raskt.

Vi dricka nu hurtigt för då
 Upphjelpes vår statskassas brist.

Ty amars den ej kan bestå:
 Den blef en ruin blott till sist.
 Med hvarje välgörande dropp'
 Vi nedsvälja här gifver skatt.
 Vi endast fullborda vårt löpp.
 Som är att blott dricka besatt.

God gerning man endast utför.
 Hvem vill väl förneka oss det?
 Och landets anstalter man bör
 Tillgodose, det är ju rätt.
 Polisväsen, fästningar, slott,
 Därhus som ock arbetsanstalt
 Äro goda inrättningar blott!
 Vi därför ej dricke för skral!

Min broder, antag nu om vi
 Upphörde att rusdryck förtära
 Mång' tjenstemän blefve då fri'
 Som deraf stor lön nu uppbära,
 Hvad skulle de taga sig för,
 Om det så förskräckligt skull' hända,
 Nej, bättre vi hedra dem bör:
 Vi dricka förutan all ända!

Ty eljest blir fattigdom, nöd
 I landet för mången man plåga,
 Af spannmål blef mest endast bröd
 Ja, tänk, jag törs till och med våga,
 Om rusdrycker vi nu försmå,
 Det blef blott trasor och lump.
 Af alla, som rusdryck bestå:
 Vi därför vill dricka på slump!

Så illa det må väl ej gå!
 De män oss med rusdryck förstärka
 Och krögarna äfven de då — —
 Aj, nu börjar hufvudet värka;

Så litet man ändå nu tål — —
 Här gäller vårt fosterlands väl,
 Vi vinna väl ändå vårt mål
 Om ock vi oss dricka ihjäl!

Så hederlig krögaren var.
 Då han 'ej tog hela din kassa
 Om blott vi nu sakta framfar,
 Ack, bror jag tror du börjar krassa.
 Så gå nu då inte och famla.
 Bror, akta dig, der är ett hål!
 Jag tror nu i diket vi ramla,
 Ack, bror, hvad man föga dock tål.

* * *

Här går nu en raglande hop,
 Som fosterlandshjeltar sig kalla,
 De intaga ränsten och grop
 Att der få utgjuta sin galla.
 Torgdrifvare, bönder, baron,
 Svartrockar, magistrar också
 Här hafva gemensam station:
 Om *fosterlandscäl* de rådslå.

N:o 22.

Det var i fordna dagar
 Ett hedniskt bruk och skick:
 Med våld man gjorde lagar,
 Och blodig skjorta fick,
 Ur horn de drucko mjödet
 Med riktigt hjeltomod,
 De trodde uppå ödet:
 I ättehög det stod.

Med hämnd de återgälde
 Hvar liden oförrätt,

Fast krutet der ej smälde
 En pil framför dock lätt.
 De brottades tillsammans
 Och delte tagen rätt.
 Man drack i fröjd och gamman
 Det var på vikingssätt.

Nu vikingen är borta,
 Men hedningen är kvar.
 Han drager blodig skjorta
 Och mordiskt här framfar.
 I rusdryck han sig rustar
 Och det med mächtig kraft.
 Ty bränvinsångan frustar
 I landet giftig saft.

Den döfvar många lärde,
 De prisa en afgud,
 Som är af intet värde
 Han förer blott oljud.
 Den röst de ej vill höra
 Att gift och alkohol
 Det är det ondas röra,
 Ett evigt afgrundsbål.

Se upp ni gamla munkar,
 Ert kloster vi förstör,
 Det är ej filebunkar
 Er härliga likör!
 Den är en djefvuls snara,
 Som tar båd' kropp och själ.
 Den skulle ni bevara
 För tid och evigt väl.

I gamle fördomsandar
 Hur få ni själarne,
 Helt vist tyvärr ni landar
 I evigt qual och ve. —

Du farisé behjerta,
 Ditt embete fullgör
 Bekämpa all den smärta,
 Som rusdryck med sig för.

Ni har ett mäktigt vapen,
 Med det kan ni nedslå
 De många rusdrycksgapen,
 Som i vårt land bestå.
 För Guds ord må de vika
 De rusdrycksnästen all
 Om nykter ni predika.
 Gör'n detta till Ert kall!

Af ert exempel mången
 I enfald sig bedrar
 Då vin- och bränvinsången
 I lärde har försvar,
 Som borde främst af alla
 På rusdryck göra slut,
 I tal och skrift befalla:
 "Blif nykter, absolut!"

Ni lärde män och fäder
 Må kunna bäst förstå
 Att det är inte kläder
 Med gränlåter uppå,
 Som kan en fiend' knäcka
 Som är så hög och stor
 Att snart han synes räcka
 Kring verlden med sin klor.

Det är ju någon herde,
 Som förer nyktert tal.
 Han är för oss af värde.
 (Förtjenar ett regal.)
 Men äfven ni ock borde
 Till Goodtemplar ingå

Med ert exempel gjorde
Ni tryck på folket då.

Vi kärlek här få öfva
Och ordets sammingsljus,
De vapnen kan beröfva
Den makt som förs med rus.
Då få de rusdrycksförstar
Sitt vackra verk afstå,
Som efter blod blott törstar
För att sitt mål uppnå.

Ack, verke flitigt alla,
Som älska nykterhet,
Åt Gud vi anbefalla
Var sak, han kan och vet
På bästa sätt utföra
Densamme, han förmår
All Bacchi verk förstöra.
Ja, så till slut det går.

N:o 23.

Välkommen, välkommen jag önskar
Hvarenda en nykterhetsvän.
Din lefnadsstig härlig den grönskar
Alltfört uti striderna än!

Ditt nykterhetslöfte var trogen,
Det länder till nytta för dig.
Tag icke din hand ifrån plogen,
Gå manligt framåt på din stig!

Låt oss hålla säkert tillhoppa
Ett kärlekens syskoneband,
Vi våga då kraftigt utropa:
Haf rusdrycken bort från vårt land!

Ack, bröder och systrar, så lät oss
Arbeta med kropp och med själ
Vårt mål som vi vinna sist åt oss
Blir räddning åt dryckenskapsträl.

Må sanning och kärleken föra
Oss snart till vårt härliga mål,
Att giftiga drycker förstöra
Och äfven hvart krögarehål.

Vi ropa: "Så hör oss, o, konung!
Ditt folk det trakteras nu med
Ett gift, som passerar för honung,
Och ställer till krig, men ej fred.

"Slå kraftigt nu neder de förstar,
Som bjuda ut rusdryckens gift,
Hvar sådan för vinning blott törstar
Och bringar mång' själ till sin grift!"

En liten goodtemplareskara
Församlad på olika håll,
Vi stå här dock ofta i fara
För intrigers listiga roll.

De flesta oss ofta ju häna
Och fräckt de förakta vår ord'.
Men de äro dårar och fåna;
För dem är vår orden ej gjord.

Vi vilja mot mörker nu strida
Att sanningens ljus må framgå;
Men svärdet vi sticka i skida:
Guds ord kan vår fiend' nedslå.

Ni lärde, som ordet studera,
Hur vill ni förklara oss det.
Skall rusdrycken fritt få passera,
Är den ej ett djefvulens nät?

Må alla, båd' gamla och unga,
 Rik, fattig och hög som ock låg
 Gemensamt i sång nu besjunga:
 Sky rusdrycken, bort med hvar krog!

Välkommen, välkommen, Gud kallar
 Hvarenda en människosjäl.
 Och englabudskapet högt skallar:
 "Hos Jesus du evigt mår väl!"

N:o 24.

Att Bacchus blir fångad är gifvit
 Och lös han ej mera får gå,
 Ty Goodtemplarorden har skrivit
 Sitt valspråk och det lyder så:
 "I Tro, Hopp och Kärlek för lifvet
 Vi vilja frimodigt framgå
 Och rädda de offer att falla
 För dryckenskapsdjefvulens list." —
 Vi, bröder och systrar bli alla
 Och skola en gång dock till sist
 Derofvan för fadren till alla
 En räkenskap aflägga få
 När han till sin dom vill oss kalla;
 Då gäller att kunna bestå! —

Nu, syskon, farväl jag er säger:
 Må nykterhetsverket framgå
 Till seger, då föga det väger,
 Om sången min hördes af få!

REGISTER:

Att Bacchus blir fångad	N:o 24.
Bröder, systrar.....	" 15.
Det var i fornda dagar	" 22.
En sommardag.....	" 16.
Gud främje nykterheten	" 1.
God afton syskon.....	" 10.
Go' dag käre broder	" 21.
Huru skall man	" 9.
Här vi alla	" 20.
I dag jag helsar eder.....	" 2.
I dag vi eder helsar	" 18.
I vår orden ingå	" 14.
Jag önskar att äfven	" 3.
Jag vill ej Goodtemplare	" 11.
Kom till oss Goodtemplar in	" 19.
Ordenssyskon vi dock böra.....	" 6.
O, syskon, håll dock säkert	" 4.
O tjenstemän	" 7.
O Herre Gud	" 13.
Se upp, se upp	" 17.
Var nu välkommen hit	" 5.
Välkommen jag önskar	" 8.
Välkommen, välkommen	" 23.
Vi högt nu ropa	" 12.

1001851321

Pris 50 öre.
